

РАВНОСМЕТКАТА

Дните преди Коледа е времето, през което всеки от нас си прави равностметка на отминаващата година, на това, което е успял да свърши и на онова, което е пропуснал. Въпреки икономическата криза и липсата на средства за много неправителствени организации, Сдружение „Национален алианс за развитие” продължи своята хуманна дейност, отдадено на каузата да направи живота на хората с увреждания по-добър.

Ние постоянно информирахме обществеността за всичко, което се случва у нас и в чужбина. Нашето списание „Личностно развитие” се четеше с интерес и този факт много ни радва.

Пътувахме много из страната, срещяхме се с месните власти, с обществеността, с хората с увреждания, разказвахме в материалите си за техните проблеми и успехи и се опитвахме да помагаме с каквото можем.

Незабравими за нас ще останат срещите ни с хората с патриотичен дух от Банско, будните хора от Смолян, успехите, които бележат в социалната дейност в Русе, Пловдив, Бургас и Варна.

Разказвахме за интересните съдби на хора белязани със силата на духа, успели да проправят своя път, въпреки увреждането си и дискриминацията.

Пътувахме и в чужбина. Почерпихме опит от много сродни организации, които намират спонсори, за разлика от нас и подготвят Национални конференции, семинари, обучения, доказвайки, че може да се разчита на благородството на развитото Европейско общество.

Всеки от нас ще посрещне 2014 година с надежда, ще си пожелае тя да бъде по-добра и ползотворна. Ние също си пожелаваме да успеем в това което правим, защото хуманната кауза, на която сме се отдали, изисква много работа и много всеотдайност. Когато човек иска да работи, намира начин, независимо от обстоятелствата и пречките, които среща ежедневно.

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Камелия Кушлева

Художествено оформление: Илиана Пирянкова

Нека си пожелаем следващата година да бъде изпълнена с благоденствие, да носи удовлетворяващи ползи на обществото и най-вече здраве на всички, за които работим.

Сдружение „Национален алианс за развитие“ изпраща с благодарност 2013 година, и пожелава на всички читатели да бъдат силни духом, никога да не забравят, че са част от един славен и горд народ, да запазят светлината в душите си и да дерзаят да постигат своите успехи, независимо от обстоятелствата.

От редакцията на сп. „Личностно развитие“

СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА В ДЕЙСТВИЕ

Една от основните задачи на Обществения съвет към МТСП е да помага за развитието на социалната политика и пенсионното осигуряване. Представители на неправителствени организации и изтъкнати общественици дискутираха бюджета и промените в пенсионното осигуряване в една от залите на министерството. Двама заместник министри - Светлана Дянкова и Лазар Лазаров отговоряха на поставените въпроси.

По време на срещата бяха обсъдени проектът на Закон за Бюджета на Държавното Обществено Осигуряване (ЗБДОО) за 2014г. и Бюджета на МТСП за следващата година.

В документа се предлага изменение на чл. 100 от Кодекса за социално осигуряване, с който да се възстанови т.нар. „швейцарско правило“ за осъвременяване на пенсиите, но спрямо условията, в които се намира страната ни днес. Това ще доведе до увеличение на пенсиите от 1 юли 2014 г. с 3%, за което са предвидени допълнителни 120 млн. лева. В областта на пенсионната политика се запазва възрастта и осигурителния стаж за пенсиониране по чл. 68 от КСО на достигнатите през 2013 г. нива. Само 90 000 души могат да се възползват от пенсии в размер на 2 200 – 2 400 лв., но трябва да се създаде Закон за регулиране на националните пенсии.

За сега в проектобюджета за следващата година се предлага размерът на максималния осигурителен доход да е 2400 лв.. Това ще доведе до повишаване

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Камелия Кушлева

Художествено оформление: Илиана Пирянкова

на размера на т.нар. таван на пенсиите от 770 лв. на 840 лв. от 1 юли 2014 г.

Предвижда се увеличаване на минималната пенсия за осигурителен стаж и възраст от 150,00 на 154,50 лв., както и увеличаване на социалната пенсия за старост от 110,00 на 113,30 лв. от 1 юли 2014 г.

Предполага се, че от януари 2014 г. минималната работна заплата ще се увеличи от 310 на 340 лв.

Представителите на неправителствения сектор отправиха своите предложения относно коледните надбавки, тавана на пенсиите, размера на минималната пенсия и въвеждането на т.нар. „швейцарското правило”. За първи път бюджетът на МТСП е над 1 млрд. лв. и увеличението е с 94 млн. лева.

На заседанието на Обществения съвет бе обърнато внимание и на заетостта. Приоритет и за следващата година остава насърчаването на трудовата заетост на трайно безработни лица в трудоспособна възраст. Мерките в тази област са насочени към оптимизиране координацията между системата за социално подпомагане и системата за активни програми на пазара на труда, както и включването в курсове за обучение и професионална квалификация. Предвиждат се през 2014г. 83 млн.лв. за активизиране на развитието на политиката на пазара на труда. Различните програми и мерки ще бъдат увеличени с 10%. Младежите до 25 години, при четири месеца безработица ще могат да получават възнаграждение при предложение за работа или при обучение. Това ще е една доста сложна задача, тъй като е много трудно да се приканят безработните младежи, за да се регистрират в Бюрата по труда. Също така ще бъдат предоставени средства по оперативна програма „Развитие на човешките ресурси” след месец май 2014 година. Зам.министърът Лазар Лазаров постави акцент върху реализацията на програма „Закрила на децата чрез преход от институционални грижи към алтернативни грижи в семейна среда” и програма „Подпомагане на семейства с деца”. Също така ще се обърща по-специално внимание на децата до седемгодишна възраст, включително и на техните родители, като се отпуснат допълнителни средства. Добре би било да се знае, че статистиката показва, че децата до 20 години са милион и половина в България.

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Камелия Кушлева

Художествено оформление: Илиана Пирянкoва

Безспорен е фактът, че Министерски съвет се опитва да обърне внимание на развитието на социалната политика, а министър Адемов за сега се справя добре, като за един кратък период, макар и несъществено се промениха много неща, най-вече в областта на социалното подпомагане, където заплащането трябва да става на друга основа и хората според възможностите си да работят за своето материално осигуряване. За съжаление в нашата държава се счита, че материално благоденствие е заплата в размер на 310 лв. и пенсия – 110 лв. А какво мислят читателите ни?

Това е само началото. Съвсем осезателно се чувства някаква несигурност, която витае в пространството. Ние от редакцията се надяваме да отворим дискусия по тези въпроси, за да може по-скоро да бъде намерено правилното решение на проблемите.

От редакцията сп. „Личностно развитие”

СЛЕДВАЩИЯТ ПРОГРАМЕН ПЕРИОД И ЕВРОПЕЙСКИЯТ СОЦИАЛЕН ФОНД

България няма да загуби средства от Европейския социален фонд, каза министърът на труда и социалната политика д-р Хасан Адемов пред „Дарик радио”. Той поясни, че преди няколко дни Управляващият орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси” е внесъл искане за сертифициране на последната част от заложената за усвояване през 2013 г. сума на стойност 560 млн. лева.

Министърът допълни, че през следващия програмен период ще се създаде фонд за подпомагане на най-бедните управляван от същата програма. Бюджетът на фонда се очаква да бъде 3.5 млрд. лева, като 2.5 млрд. лева е задължителната част, а останалата сума е доброволна.

Адемов обърна внимание и на пенсионната реформа. Според него системата трябва да се променя изключително внимателно и да се изработи устойчив модел. Задължително е и условията за пенсиониране да бъдат съобразени с демографската картина в страната. През 2012 г. новородените са 70 хил., а починалите 110 хил.

Официалната статистика говори, че през третото тримесечие на 2013 г. заетите са се увеличили с 68 хил. души. За жалост се наблюдава увеличение на обезкуражените хора, които се регистрират в бюрата по труда.

Министър Адемов припомни, че: „Голяма част от българите в чужбина са високо квалифицирани кадри. Във Великобритания например има много български медицински работници, които са устроени там и плащат своите данъци.”.

Казаното от министъра на труда и социалната политика звучи оптимистично и на всички ни се иска 2014 година да бъде по-спокойна, по-благоденстваща, а не такава, каквато прогнозира дори ясновидците – тежка и напрегната. Всичко в крайна сметка зависи от нас, от волята да направим живота си по-добър и да вървим уверено по своя път на развитие.

От редакцията

ЕДИН ОТ ВЕЛИКИТЕ ПОДВИЗИ В ХУМАНИТАРНАТА ИСТОРИЯ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО

Осезанието - второто зрение на незрящите

Последното ми пътуването до Париж бе свързано и с посещението ми в частната асоциация „Валентин Аюи”. Никак не беше трудно да намерим модерната сграда намираща се в центъра на града. До нея е и училището за деца с нарушено зрение, оборудвано със спортна зала, басейн и чудесно обзаведени кабинети. Най-важното за мен бе да разгледам музея и да се запозная с историята на прочутия филантроп Валентин Аюи.

Уредничката Ноел Руа, по професия психолог, която работи тук от 2000 година насам, с желание ни разказа за историята на музея, за всичко онова, което се съхранява в продължение на повече от 120 години. Тук можем да видим редки и ценни релефни книги, глобуси, карти, калкулатори, стари печатарски машини, за печат, игри, творби на слепите и много документален и снимков материал.

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Камелия Кушлева

Художествено оформление: Илиана Пирянкова

Параклисът на Инвалидите

Музеят е създаден през 1886 г. от Едгард Гилбо – възпитаник на Националния институт на младите слепи. С течение на времето колекциите се обогатяват. Някои от експонатите са прекалено стари и чупливи и се съхраняват в стъклени витрини, но за съжаление в музея вече няма място за попълване с нови ценни предмети и документи.

Този музей разказва историята на слепите и техния вечен стремеж да работят и живеят пълноценно, както за себе си, така и за обществото. Дръзновението им

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Камелия Кушлева

Художествено оформление: Илиана Пирянкoва

да се учат и да постигат успехи, предизвиква уважение към тях по онова време, в което предразсъдъците са владеели света.

Покъртителна е историята на Валентин Аюи пионер и основоположник на обучението на слепи хора. Станал свидетел на използването на слепци за развлечения на клиентите по кафенетата в Париж, той решава да се отдаде изцяло на каузата да промени съдбата на тези хора и да открие истинското достойнство в тях и техните възможности.

Валентин Аюи е роден на 13 ноември 1745 година в семейство на тъкачи в малкия южен град Сен-Жуст, департамент Пикардия. Усвоява староеврейски, гръцки и латински език, владее също така десетина живи езика. След университета започва да изкарва прехраната си като калиграф и преводач. През 1776 година получава доверието на Външното министерство и започва да превежда международната кореспонденция на Кралския двор в Париж. Придобива титлата "кралски преводач". Като човек с модерно мислене, Аюи силно е повлиян от френските Просветители. Дълго проучва и разработва методиката си, грижи се да осигури и средства за реализация на своето намерение. Приема да върши допълнителна работа, влиза в дългове, като сключва заеми. Създаването на Институт за обучение на слепи му коства неимоверните усилия 13 години живот. Всеотдайност, достойна за почит и преклонение!

Ново вдъхновение и идеи за създаването на училище за слепи му дават срещите с незрящата виенска музикантка Мария Терезия фон Парадиз. Валентин Аюи се запознава с нея на един от концертите ѝ. При следващите им срещи тя му показва с какви помощни средства си служи в своето обучение и творчество и в ежедневието си.

Интересен е и фактът, че Аюи плаща на първия си ученик, за да го обучава. По-късно той го представя пред Филантропично дружество. Те остават много изненадани. Това, което Лезюйор – ученикът на Аюи демонстрира, ги убеждава, че незрящите подлежат на обучение, и че пионерът-учител е достатъчно добре подготвен, притежава свои оригинални методи и приспособления, за да обучи и други слепи ученици. Отпускат му и средства, с които той разкрива училище първоначално с 12 ученика, чийто брой се нараства с времето. С този метод

учениците на Аюи отпечатват изцяло фундаменталния му труд "Есета за образованието на слепите" и множество други книги.

Едва преди около 200 години гениалното откритие на ученика на Валентин Аюи - Луи Брайл дава пълна възможност слепите да се приобщят към другата част на обществото и чрез своята писменост да осъществяват общуване на равностойно ниво с тази на зрящите. С възможните 63 комбинации през 1825 година се създава известния в цел свят релефно-точков шрифт на Луи Брайл. Малко по-късно това писмо се адаптира и към кирилицата. Съвсем отскоро в помощ на незрящите вече се използват и компютрите.

Получил през февруари 1786 г. нова финансова подкрепа от "Ла социете филантропик", Валентин Аюи организира и разкрива първото в света училище за слепи деца на улица "Нотр дам дьо Виктоар" в Париж. То вече се нарича официално "Институт за млади слепи".

Делото на Валентин Аюи не остава изолирано. В различни държави из Европа и на други материци възникват множество училища, в които се прилагат неговите принципи, намерили радушен прием сред тифлопедагозите.

След като Аюи става известен в Европа, руският император Александър I специално го кани в Петербург и му възлага да подготви план за устройството на училище за слепи и да го ръководи след откриването му. В Русия Аюи живее и работи 11 години. На втората година от престоя си открива в Петербург първото руско училище за обучение на слепи. Модерни училища за обучение на незрящи са открити и във Виена, Амстердам, Дрезден, Цюрих, Копенхаген и други градове в Европа.

Парадоксално е, че при завръщането си във Франция, Аюи разбира, че не може да посети училището, което е създал, и на което е посветил много години всеотдаен труд.

В последния си път Аюи е съпроводен единствено от свои бивши възпитаници и те изпяват в църквата Сен Медар прощална меса, която е била композирана също от негов ученик. Така завършва земният път на човека, когото потомството ще нарече "Отец на слепите". Изоставил блестяща кариера на учен с големи възможности, презрял

многообещаващото бъдеще на висш държавен чиновник, той се отдава изцяло на развитието на незрящите хора, воден единствено от собствените си разбирания за смисъла на човешкото съществуване. Така Валентин Аюи остава в историята като един от най-големите и заслужили тифлопедагози. Той е наистина плодоносен гений и неуморим пионер, който напуска тази земя също огорчен, като много велики хора от отношението на обществото.

Неговото име днес носят улици, дружества и институти из целия свят. През 1946 година, по случай 200-годишнината от рождението му, световната общественост със съдействието на ООН определя 13 ноември за Международен ден на слепите.

Тази история ми припомни за Дейвид Блекбърн, един изключително деен човек в областта на трудоустрояването, който е станал свидетел в България - как слепи хора се блъскат от кола в кола, но никой наоколо не им помага, да се качат и вървят по тротоарите. Блекбърн спомогна да бъде разкрито едно работно място за човек с увреждане, който да се грижи за намирането на работа на хората с увреждания. Той е и човекът осъществил много проекти свързани с реализацията на тези хора на пазара на труда.

Това не може да се сравни с направеното от Аюи, но е голяма крачка напред в подобряване качеството на живот на хората с увреждания у нас.

Днес асоциация „Валентин Аюи” разполага със сто организации в страната, 3700 доброволци, 540 хора с увреждания, които са в услуга на организацията. Борда на директорите се ръководи от 24 члена, които заседават четири пъти годишно и работи изключително за професионалното обучение на хората с увредено зрение. Има и съвременна богата библиотека-фонотека с над 4500 аудио-книги, над 20 000 книги в 200 000 тома изписани на Брайл и 160 филми. Разговарях с един младеж, който посещава курсове по масаж в центъра. Той сподели, че и във Франция въпреки големите грижи, които се полагат за незрящите е много трудно те да си намерят работа, но като всеки млад човек не губи надежда. Има приятелка, старее се да живее пълноценно и вярва, че обществото ще намери съответните форми и начини за интегрирането на незрящите и реализирането им на пазара на труда. И аз оставам с надеждата, че и ние в България след време ще можем да разчитаме на уважението на

обществото, на желанието на правителството, което и да било то, да помага за развитието на неправителствените организации в тази сфера.

Автор Таня Йовева

НАШАТА СИЛА: ДА МИСЛИМ И ДЕЙСТВАМЕ ЗАЕДНО

Част от музейният комплекс на инвалидите, който включва и огромната Военна болница построена от Луи IV за ветераните от войните

Това е не само призив, но и модел на поведение на членовете от асоциацията на Модри Пийо. Организацията ѝ е създадена през 2003 година и оттогава неуморно работи за равнопоставеността на половете, насърчаването на женското предприемачество, срещу насилието и дискриминацията във всичките им форми и защитава правата на жените-емигранти. Асоциацията има 80 организации членки. Всяка година тя провежда по две национални конференции в кметството на Париж и събира повече от 450 души, които се посещават от хора работещи в различни сфери дошли да споделят опита си - научни работници, адвокати, съдии и др. специалисти. Всеки човек с увреждане разказва пътя, който е извървял. За всички

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Камелия Кушлева

Художествено оформление: Илиана Пирянкова

тях трудностите и изпитанията, които преминават са нещо нормално след като имат необходимата амбиция и желание да постигат своите цели.

Прави впечатление, че французите умеят да воюват за своите права и хората с увреждания имат уважението от правителствата, които и да са те.

Много пъти съм присъствала на организирани от Моди Пйо конференции и тя винаги ме е впечатлявала с нейната жизнерадост, неукротимия ѝ дух и благородното ѝ желание да помага на жените с увреждания.

Този път тя ме покани в дома си, който се намира в центъра на Париж. Запознах се със съпруга ѝ. Той винаги я подкрепя и е до нея. Сближих се дори и с нейното куче-водач, което тя извежда на разходка всеки ден. Моди е винаги усмихната и позитивна. Тя е удовлетворена, когато организира семинари, на които жените се научават как да се грижат за себе си, за да изглеждат добре, да умеят да дават интервюта пред потенциалните работодатели и да изграждат позитивен поведенчески модел.

През цялото време докато разговаряхме по време на вечерята в дома ѝ, тя не преставаше да се интересува от Родината ни, от работата на нашата организация.

Моди Пйо прояви интерес към нашата страна и нейните забележителности, и пожела да се запознае с хората работещи в сдружение „Национален алианс за развитие”, както и да посети интересни места в България.

Разделихме с Моди Пйо вдъхновени от приятелството между нас, с намерението, да продължим да работим за тази хуманна кауза заедно, с решението за бъдещо партньорство и активна работа в интерес на хората с увреждания.

Автор Таня Йовева

НЕЗАВИСИМИЯТ ЖИВОТ Е ВАЖНО УСЛОВИЕ ЗА ПОСТИГАНЕ НА ВСЯКА НАША ЦЕЛ

Диляна е от скоро член на Център за независим живот и с интерес гледа на всички прояви свързани с работата в Центъра. Тя е млада жена на инвалидна количка и се занимава с международната дейност на организацията. За втори път е пътувала до Страсбург и с интерес разказва впечатленията си от „Похода на свободата”.

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Камелия Кушлева

Художествено оформление: Илиана Пирянкова

„От месец март тази година заедно с колегите от ЦНЖ и Европейската мрежа работим по различни хуманни каузи. Тази година имах честта и удоволствието да се завърна в Страсбург като участник и част от организационния екип на „Похода на свободата“. Искам да споделя с вас колко много видях и научих там. В Похода участваха над 200 души от близо 20 европейски държави. Вълнуващите речи на Адолф Рацка, Джуди Хюман и други пионери на движението за независим живот направиха силно впечатление на всички. Тези хора са проправяли пътеките, по които вървим днес. Ето какво каза един от гост-лекторите: „Ако сега за нас е трудно, представете си какви са били животът и перспективите пред един човек с увреждане само няколко десетилетия назад. Разликата е огромна.“

Общуването между участниците в Похода е едно от нещата, заради които си струва човек да бъде в Страсбург. Безспорно съществуват културни и социални различия, но има нещо, което обединява всички – идеята. Осъзнатостта, че сме дорасли за това да изискваме от властимащите не само да признаят правото ни на достоен и равноправен живот, но и да работят за нашите каузи говори, че можем да бъдем убедителни за постигане на целите си. Независимо какво е физическото ти състояние, ти можеш да бъдеш успешен и щастлив човек. Оптимист съм и вярвам, че всички сме убедени в това. Увереността е необходимото условие за постигането на успех в борбата за независим живот.

Самият Поход беше кулминационна точка в цялото събитие. Студът и непрестанният дъжд не само не отказаха участниците, не само не ги демотивираха, а смея да кажа точно обратното. Да сме на площад ‘Republique’ в Страсбург, скандирайки лозунгите: „Нищо за нас без нас!“, „Права, а не подаяния!“, при лоши метеорологични условия ни даде хъс да сме още по-уверени. Подкрепата от минавачите беше също окуражаваща. Така в умерено темпо стигнахме Европейския Парламент. Тази внушителна на пръв поглед сграда ни погълна и ние се подготвихме за следващия етап на борбата – дипломатическо водене на разговори на европейско ниво. За жалост на срещата, която беше във втората по големина зала на ЕП дойдоха едва няколко евродепутати от Междупартийната група по уврежданията (Disability Intergroup). Та ако не те, кой се очаква да се застъпи за нас?! Искане ми се да вярвам, промени ще има, но това зависи от нашата позиция и активност.

Тази година, с изключение на нашия водач Капка Панайотова, българската група беше съставена от хора, които досега не са участвали в предишните

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Камелия Кушлева

Художествено оформление: Илиана Пирянкoва

прояви. Ще се радвам, ако всички читатели се присъединят и останат верни на каузата за постигане на независим живот и да я разпространяват.

ДА РАЗЧУПИМ СТЕРЕОТИПИТЕ

На 22-ри ноември Фондация „Български център за джендър изследвания“ започна кампания - „16 дни срещу насилието над жени“ по програмата на ООН за защита правата на човека.

Крайно време е да разчупим старите Стереотипи на мислене и да видим по един реален начин, че насилието над жени, момичета и деца е грубо нарушение на човешките права.

За жалост обаче едва между 4 и 10% от жертвите на сексуално или домашно посегателство в Европа търсят помощ от институциите и специализираните центрове. Насажданото от векове мислене, че това е строго личен казус, пречи както на институциите, така и на самите жертви да се локализира този проблем.

У нас официалната статистика говори, че всяка 4-та жена е жертва на домашно насилие. Що се отнася до проблема със сексуалното насилие официални данни дори няма, защото е много трудно да се анализира това явление. За това неправителствените организации работещи по тези проблеми настояват пред Министерство на правосъдието и пред Министерство на труда и социалната политика да се ратифицира Истанбулската конвенция в България, така както са направили австрийците във Виена преди една броени дни.

В нашата държава има пет специализирани центрове за подкрепа на жени и деца жертви на домашно или сексуално насилие. За последните няколко години в тях са потърсили и получили помощ само 900 жени.

Тази кампания би помогнала на много хора да променят мисленето си и да потърсят подкрепа от неправителствени организации и институции, за да осъзнаят жертвите на насилие, че те са хора преди всичко с достойнство, права, които никой не може да нарушава, за да живеят спокойно занапред. Българското законодателство като цяло би следвало да се промени така, че да застане в защита срещу насилието основано на пола.

Автор Галина Горанова

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Камелия Кушлева

Художествено оформление: Илиана Пирянкoвa

НЕЗРЯЩИЯТ АКТИВИСТ ЧЕН КУАНГ ЧЕНГ

На пражка конференция участва героят на съвременността незрящият китайски десидент Чен Куанг Ченг. Той открито се противопоставя на китайското правителство и си завоюва мястото на борец за човешки права, поради тази той прекарва 4 години зад решетките.

Десидентът разказва: "Спрямо активистите режимът не спазва никакви морални принципи. Упражнява против тях репресии - задържане и отстраняване от обществото. Това е твърде непочтено!".

Ченг е роден през 1971 година в малко селце в провинцията Шан-Тунг северозападен Китай. Болест му отнема зрението още на шестмесечна възраст. В университета го приемат със специалност масаж и акупунктура. Но още преди постъпването във висшето учебно заведение, той се ангажира да защитава правата на хората без зрение и се бори с наложеното им несправедливо данъчно облагане. По-късно защитава своите съселяни в случаите, когато местните органи се стремят да забогатеят от тяхната земя и от присвояване на обществени фондове. През 2005 г. Чанг се обявява против насилствената кампания за раждане на само едно дете в семейство. Това е било документирано с помощта на чуждестранни журналисти и изпращане на жалби до Пекин.

За тази дейност Чанг е осъден на 4 години затвор. След излежаване на присъдата той не получава пълната си свобода, а е подложен на домашен арест. След една година незрящият десидент проявява смелост и бяга от дома си. Когато се спуска по стената си счупва крака. С помощта на приятели се озовава в американското посолство. От там му оказват протекция и му съдействат за заминаването му на обучение в Америка. Тази година той вече завърши обучението си и продължава да се бори за демокрация и човешки права в Китай като участва в различни европейски форуми.

"Не искам да се откажа от идеята за подкрепа на демократизацията и подобряване на човешките права в Китай. Докрай ще се стремя да се боря за тази идея!" - провъзгласява активистът на форума в Прага.

списание "Зора" ноември 2013 г.

превод Ваня Петкова

Детето – чудо на САЩ

<http://www.youtube.com/watch?v=wN59-aqW0UI>

Лола Уолтърс е само на 13 години, когато се превръща в детето-чудо на Америка. На 2-годишна възраст момичето ослепява, но това не я отказва от желанието ѝ да се занимава с нейния любим спорт – гимнастиката. Тя печели купата на Американската гимнастическа академия!

Да, Лола е незрящо българче, осиновено от американка. Нейната приемна майка не е знаела за този ѝ проблем, когато я приема за свое дете, но това не я отказва от Лола. Благодарение на нея, детето е получило безкрайна любов и стимул да вярва в мечтите си и да се развива още от съвсем малка.

Днес това изоставено българско дете е една от най-известните гимнастички на Америка. Наричат я детето-чудо на Америка. Не на България, на Америка...

Но тя ни напомня как една не малка част от хората в нашата мила родина са се отказали доброволно от мечтите си. А това не е за добро.

Лола споделя, че само силната мотивация и воля не са достатъчни. Тя казва, че успехите ѝ се дължат на огромната подкрепа от семейството, приятелите и съотборничките ѝ. Подкрепа, която я превръща в истински победител!

„Никога не споделям, че съм незряща по време на състезание. Искам да ме оценяват заради таланта ми, а не заради зрителния ми проблем” - споделя тя.

В СВЕТА НА СЪВРЕМЕНОТО ИЗКУСТВО

По случай Международния ден на хората с увреждания – 3 декември, ръководството на Музейна галерия за модерно изкуство – София ни даде възможността на нас специалистите от Сдружение „Национален алианс за развитие” да разгледаме музея безплатно. Когато посещаваме развитите западни държави ние с часове разглеждаме музеите им, но ето, че и у нас, че можем да изпитаем истинско удоволствие от творбите на световно известни художници. Възхищението ни беше голямо.

Музейната галерия за модерно изкуство навършва четири години през месец декември. С удоволствие научихме, че през съботно-неделните дни в галерията работят художници с деца и специалистите разказват, че бъдещите млади творци много се забавляват. Първоначалният замисъл на галеристите е бил да се излагат само картини на утвърдени художници от САЩ и Западна Европа. По-късно ръководството на галерията решило да представя и млади български художници на конкурсен принцип. Шестима художници са били отличени от общо 400 души участвали в конкурса миналата година. Единственото условие е било да са до 45 годишна възраст, а що се отнася до произведенията – без ограничения за техники и материали.

В Музейната галерия са излагани платната на Салвадор Дали, Хуан Миро, Кристо Явашев, Марк Шагал и други съвременни известни художници-модернисти.

Бяхме посрещнати топло и ведро от екипа и скоро започна нашата обиколка. На първия етаж на музейната галерия бяха изложени творбите на изтъкнатата българска художничка Антоанета Генова, а езиковедката Диляна Колева разказа за творческия ѝ път. Антоанета е завършила живопис в Националната художествена академия в класа на проф. Андрей Даниел, след което заминава в Лондон и там е изкарала две специализации в Кралския колеж. Днес художничката живее и в София и в Лондон. Във Великобритания тя има своя галерия.

Интересен е замисълът на картините и техните заглавия, които показват силна чувствителност към действителността и уменията да намира изкуството във всеки предмет, дори такъв намерен на улицата. Антоанета Генова е провокирана от въпросът - какво се случва с предметите служели ни дълго време, когато остаряят и ги изхвърлим, какво става с детските ни играчки, когато порастнем.

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Камелия Кушлева

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

„Въпрос на баланс”, „Моите играчки не умират, дори след продължително боледуване, а твоите?”, „Щастлив край на тъжна история”, „Това е моята история, а твоята?” са част от провокативните заглавия на нейните картини, създадени не само с бои, но и с предмети намерени на улицата, пропити с много любов и душевна чувствителност.

Докато се качвахме по стълбите към втория етаж на галерията се натъкнахме на удивителни модерни скулптури изработени от метални кухи квадратчета от немския скулптор Райнер Лагеман, които са монтирани на стената. Интересното е, че авторът не напразно е избрал тези метални фигурки – за него това е връзката между духовното, емоционалното, физическото и интелектуалното единение у човека. Позиращите модели на художника обикновено са атлети, а скулптурите му са кухи и триизмерни. „Триумфацията” и „Червеният лебед” омайват с хармонията на телата и усещането за движение.

Качвайки се на втория етаж на галерията ни посрещнаха творбите на Марк Шагал – „Сара и ангелите”, „Изгонването на Адам и Ева от рай” и други. Интересен факт за картините на Шагал е това, че почти във всяка от тях фигурира по един козел, тъй като художникът е бил изключително религиозен и вероятно по този начин е изобразявал дявола. Причината защо го е правел и до днес не е известна.

Насладихме се на литографиите на Хуан Миро, който прави абстракции в много чисти и ярки цветове, както и на ексцентричните картини на Салвадор Дали със сюжети дошли от неговите сънища.

Нашата група си тръгна от Музейната галерия за модерно изкуство пречистена и вдъхновена. Дълго след това ние продължавахме да коментираме картините, стигайки до извода, че творците са хората, които правят света по-добър.

От редакцията на сп. „Личностно развитие”

НАГРАДИТЕ НА ИНФОРМАЦИОННИЯ ПОРТАЛ НА НПО

За трета поредна година Информационният портал на НПО раздаде награди на организации с активна позиция в този сектор. За първи път представители на Сдружение „Национален алианс за развитие” бяха поканени да присъстват на

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Камелия Кушлева

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

това събитие, тъй като те се включиха наскоро в портала със списание „Личностно развитие”, което за наша гордост се чете много.

Изненадата ни бе голяма, когато видяхме, че в сферата на социалните услуги са включени предимно високо образовани млади хора, които с желание работят и помагат на децата в риск, на хората с увреждания, на възрастните хора. Това говори, че младите притежават ентузиазъм, чувство за отговорност и много любов към хората. Нека им пожелаем успехи в бъдещата им работа, след като са се отдали на каузата да правят добро и да го разпространяват по света. Не случайно казваме, че младите са двигателят на едно общество, хората в чиито ръце е бъдещето.

Да си пожелаем 2014 година да бъде ползотворна за неправителствените организации, на които предстои да носят все по-големи отговорности по отношение на „обучението през целия живот”, социалните услуги, здравеопазването и грижата за децата, възрастните и хората с увреждания.

На 11 декември 2013 г. Информационният портал за НПО раздаде за трета поредна година награди организации с активна позиция в сектора. Събитието започна с кратка информация за дейността и постиженията на портала, последва церемония по награждаване и завърши с чаша вино в приятна атмосфера. На тържеството присъстваха представители на НПО сектора, журналисти, хора от бизнеса и приятели на портала.

Наградите за организациите бяха разделени в две категории: „Организация с най-посещаван профил” и „Организация с най-много собствени публикации в портала”.

Първото място за най- посещаван профил за втора поредна година взе „Професионален форум за образование ” с 310 уникални посещения. Представителят на организацията Юрий Анджекарски цитира изследване, според което българското училище няма шанс след 2017 година. „Бъдещето е в неформалното образование и нашата активност ще нараства все повече. Зимни и летни академии, това е алтернативата”, заяви той.

От „ Дете и пространство” заслужиха втората позиция с 290 уникални посещения. „Аз се радвам като дете на тази награда. Ние растем и се развиваме,

---

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Камелия Кушлева

Художествено оформление: Илиана Пирянкова

точно като едно дете. През 2014 година ще станем на 10 годинки", сподели представителят Весела Банова.

В същата категория с отличие си тръгнаха Сдружение „Еквилибриум-Русе“, Национален алианс за социална отговорност - Варна", Национален фонд „Св. Никола - София" и „Лумос България". „Всички посетители на профилите ви да станат ваши дарители", удачно обобщи пожеланията за успех Иван Георгиев от БЦНП.

На първо място в категорията за най-много публикации на портала се класира „Работилница за граждански инициативи". Те грабнаха отличието с 63 публикации и обещаха, че догодина ще имат поне 100. Красимира Величкова от „Български дарителски форум", класиран на трето място, също се включи към обещанието за още по-голяма активност: „Ще качваме на портала още повече информация, за да разрастваме заразата на дарителството и у нас". Другите отличени в тази категория са: „Каритас България" (второ място), „Програма достъп до информация", „Фондация Лале" и „Институт за пазарна икономика".

За първи път бяха отличени журналисти, които активно отразяват работата

на НПО в България и техните каузи. Благодарствени грамоти бяха връчени и на 12 представители на медии, които са най-често цитираните от портала през 2013 г.: Димитър Панев (Дарик София), Мариета Стоянова (Дарик Велико Търново), Искра Георгиева (Дарик Русе), Надежда Цекулова (БНР), Мая Данчева (БНР), Радостина Билярска (БНР), Диана Христакиева (БНР), Гергана Хрисчева (БНР),

---

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Камелия Кушлева

Художествено оформление: Илиана Пирянкова

Десислава Пътева (в-к Новинар), Дина Христова (в-к Сега), Десислава Ушатова (Актуално), Евгения Гигова (Актуално).

„Напълнихте ми душата“, усмихна се Димитър Панев, когато получи своята грамота. „Много благодаря, но не би трябвало да си даваме награди за такива неща. Това всъщност е моята работа. Получавам заплата, за да я върша“, обърна се към гостите и журналистката Надежда Цекулова.

До този момент общият брой на регистрираните в портала организации е 5680, а общият брой на посещенията за 2013 година е над 370 000. Сайтът е единствен по рода си, защото предлага на своите потребители възможности, които не могат да получат на друго място. Всеки доброволец, журналист или представител на гражданска организация може да използва множество безплатни услуги: база данни с профилите на регистрираните НПО, календар на събитията в НПО сектора, излъчване на събития и уебинари на живо, секция за правнаконсултация, обяви за доброволчески позиции и работа, библиотека с годишно отчети, бюлетини на граждански организации и други материали, секция с активни кампании, информация за финансиране и седмичен бюлетин с актуалното от седмицата.

От редакцията

150 ГОДИНИ „СВЕТА ТРОИЦА” И 25 ГОДИНИ БОРБАТА НА ОТЕЦ ИВАН ЗА ДОБРОТО

Месеци наред се каних да посетя приюта на отец Иван в Нови Хан и направих това в един от декемврийските съботни дни. Времето беше чудесно и може би затова колите в приюта идваха една след друга.

Всеки оставяше това, което беше предвидил – хранителни продукти, перилни препарати, дрехи, обувки и т.н. Отец Иван приемаше всичко с благодарност и разказваше с вълнение за онова, което се публикува за него в пресата.

Посетих и малката църквичка „Св.Троица”, която в момента се реставрира, защото предстои през 2014 година да навърши 150 години от построяването ѝ. След това поговорих с отца.

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Камелия Кушлева

Художествено оформление: Илиана Пирянкoва

Съвсем чистосърдечно той сподели, че преди 25 години е станал свещеник в тази енория. Тогава не е имало нищо, освен една гола поляна, а сега са построени много сгради на по два-три етажа. Това е постигнато благодарение на вярата и любовта, с които отец Иван се захваща да прави всяко нещо. Сам той казва, че когато всичко твориш с много любов и всеотдайност, и Бог ти помага. В момента в приюта има 220 души, от които 108 са деца.

Наблюдавахме малчуганите, които играеха наоколо и не видяхме нито едно тъжно или дори обезпокоено за нещо дете. От идващите тук благодетели, те получаваха много лакомства, плодове и подаръци и във въздуха се усещаше Коледния дух.

През всички години тук са минали повече от 1 000 души, едни остават дълго, други бързо се окопитват и си заминават, въпросът е, че в труден момент отец Иван им е подал ръка и ги е поощрил в желанието им да живеят пълноценно.

В село Якимово, Ломско той е закупил 45 къщи, в които настанява хора, храни ги и ги вдъхновява да се борят с днешната действителност, за да се адаптират по-лесно.

Притеснението му сега е, дали приюта ще може успешно да се справи със зимата и да бъде реставрирана църквата до месец юни, за тогава се подготвя големият ѝ юбилей.

Мечтата му е, децата които отглежда, да посещават училище, да се изучат и сами да поемат своя път на развитие. Гордее се с това, че има и такива, които вече учат в гимназията, в семинарията, и с удовлетворение ми разказва за Поморийския архимандрит Иротея, който е успял да завърши Богослужение благодарение на отец Иван. Той, според него е един млад и амбициозен човек, за когото вярва, че ще постигне много в своите хуманни начинания.

Отец Иван има голямо желание да създаде предприятие, а всички хора от приюта да работят в него и да реализират продукцията на пазара. Все още не е взел решение, с какво производство да се заеме, защото и хората трябва да бъдат обучени.

Той отправи апел към своите колеги, във всяка епархия да бъдат създадени приюти, за да може по-малко безпризорни и безпътни хора да има в нашата страна. Всичко, което прави отца, и най-вече за доброто на хората, и за децата, за които той се грижи с много обич е, за да станат те пълноценни и достойни граждани на България.

Отец Иван вече е на 68 години, но не престава да работи със същия ентузиазъм, с който е работил през годините. Напоследък е построена още една сграда, в която е подредена стая за гости, за да могат хората от приюта, спокойно да посрещат своите близки. В този приют стават и чудеса, при това много често.

След като ремонтирали гостната, се оказало, че нямат подходящи кухненски мебели, и само след броени часове дошъл един микробус, в който имало точно такива шкафове, необходими за обзавеждането. Няма нещо, което отецът да си е пожелал, и то да не се случи, защото е много силна вярата му във всичко онова, което той прави за хората. Нека му пожелаем от все сърце сили и здраве, за да гради добро бъдеще на онези, за които се грижи, а всеки един, който дава ухо на злословията, да посети сам приюта, за да се увери с очите си каква е истината.

Отец Иван пожела на всички хора да бъдат благословени през новата 2014г., да се обичат и да умеят да си прощават!

Автор Таня Йовева